

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 1 BUCUREȘTI
Sentinta civila nr.22478
Ședința publică din data de **28.11.2012**
Instanța constituită din:
Președinte: **PETRUȚA ULMEANU**
Grefier: **LAURA SIMION DANILEANU**

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind reclamanta BÎRLEA ANDREEA-MIHAELA, paratii CARMEN PĂUNESCU, ANA-MARIA PĂUNESCU, IOANA PĂUNESCU și ANDREI PĂUNESCU și autoritatea tutelara PRIMARIA SECTOR 1 BUCUREȘTI, având ca obiect stabilire paternitate.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 21.11.2012, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 28.11.2012, când a hotărât următoarele:

I N S T A N Ţ A

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 17.05.2011, sub nr. 21659/29972011, în urma disjunerii dispuse prin sentința nr. 7637 din 20.04.2011 din dosarul 52521/299/2010 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1, s-a format dosarul de față având ca obiect capătului doi din cererea precizată privind stabilirea paternității față de defunctul Adrian Păunescu. Prin aceeași sentință, s-a admis excepția necompetenței teritoriale de soluționare a capătului principal de cerere privind contestația la recunoașterea paternității, așa cum a fost precizată de reclamanta Bîrlea Andreea-Mihaela și s-a dispus declinarea competenței de soluționare în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București. Reclamanta Bîrlea Andreea-Mihaela a solicitat ca, în contradictoriu cu pârâții Carmen Păunescu, în calitate de soție supraviețuitoare a defunctului Adrian Păunescu, Ana-Maria Păunescu, Ioana Păunescu, Andrei Păunescu, în calitate de fii ai aceluiași defunct, Bîrlea Ileana-Sarmiza, Avram Diana, Radu Bîrlea Oana-Margareta și Autoritatea Tutelară Primăria Sectorului 1 București, să se stabilească paternitatea față de defunctul Adrian Păunescu, decedat la data de 05.11.2010.

În completarea obiectului cererii de chemare în judecată cu un nou capăt de cerere, reclamanta a solicitat instanței să constate că are calitatea de moștenitoare a tatălui său, defunctului Adrian Păunescu, în contradictoriu cu pârâții Păunescu Carmen Natalia, Păunescu Ana-Maria, Profirescu Ioana (fostă Păunescu), Păunescu Andrei Alexandru.

Totodată, reclamanta a mai solicitat instanței să pronunțe o hotărâre prin care să poarte numele tatălui Adrian Păunescu, precum și să dispună efectuarea cuvenitelor mențiuni pe marginea actului de naștere nr. 5623/18.07.1968, înregistrat în Registrul Stării Civile al Consiliului Local al Sectorului 1, în sensul modificării în certificatul de naștere a numelui la rubrica „nume” din Bîrlea în Păunescu, iar la rubrica „nume și prenume tată”, din Bîrlea Nicoleta în Păunescu Adrian.

Reclamanta a mai cerut ca instanța să oblige pârâții la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat că mama sa, Gabriela-Rodica Bîrlea (căsătorită cu Nicolae Bîrlea) și defunctul Adrian Păunescu (căsătorit cu Constanța Buzea) s-au cunoscut în perioada anilor 1964-1965, între ei născându-se o legătură

de dragoste, care a durat o perioadă mai lungă de timp. În februarie 1967, numita Gabriela-Rodica Bîrlea și soțul acesteia s-au despărțit, mama reclamantei mutându-se la domiciliul mamei sale, din str. Amzei, nr. 5, sector 1, București, unde a locuit fără soțul ei, neîntrerupt, până la nașterea surorilor reclamantei (cu care era deja însărcinată), continuând să locuiască la această adresă și după nașterea reclamantei, respectiv 14 iulie 1968. Reclamanta a mai precizat faptul că după data de 10 iulie 1967, mama sa nu a întreținut niciodată relații intime cu soțul său, intenționând să divorțeze, divorțul având loc în anul 1974. Reclamanta a susținut că în perioada ce se încadrează în timpul legal de concepere a copilului, legătura de dragoste dintre mama sa cu defunctul Adrian Păunescu a fost una exclusivă, dar din cauza unor neînțelegeri legate de viitorul statut al copilului ce urma să se nască, numitul Bîrlea a acceptat să o declare pe reclamantă ca fiind copilul lui, făcând acest lucru în interesul copilului, deși știa că acest lucru nu corespunde realității. În privința legăturii dintre reclamantă și tatăl ei natural, aceasta a arătat că au existat pe parcursul copilăriei numeroase întâlniri cu defunctul Adrian Păunescu și cu rudele acestuia, iar la data de 21 mai 1982, reclamanta s-a mutat în locuința din str. Dionisie Lupu, nr. 84, sector 2, unde a locuit împreună cu ceilalți doi copii (Ioana și Andrei Păunescu, rezultați din căsătoria lui Adrian Păunescu cu Constanța Buzea). La sfârșitul lunii iulie, anul 1982, au fost efectuate analize de către personalul medical de la IML (mama reclamantei refuzând participarea), din rezultatele cărora a reieșit că există o probabilitate foarte mare ca reclamanta să fie fata defunctului Adrian Păunescu, dar acesta nu a putut finaliza și legaliza situația fără a exista acorul mamei minorei sau al tatălui trecut în certificatul de naștere. Reclamanta a mai precizat că în perioada anilor 1994-1996 a lucrat la ziarul „Vremea” și revista „Totuși iubirea”, menționând că toată lumea din redacție și tipografie știa că este fiica nelegitimă a lui Adrian Păunescu. Dată fiind imposibilitatea morală continuă de a oficializa faptul că este fiica lui Adrian Păunescu în timpul vieții acestuia, reclamanta a introdus cererea de chemare în judecată după moartea lui, solicitând instanței, ca după administrarea tuturor probelor, să stabilească paternitatea defunctului Adrian Păunescu față de aceasta și să se dispună cuvenitele modificări în certificatul de naștere.

În dovedirea cererii legal timbrate, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei testimoniale, interogatoriul părților și a probei cu expertize ADN.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 54 Codul familiei, art. 53 alin. 3 Codul familiei, art. 56 Codul familiei, art. 59 alin. 3 Codul familiei, art. 60 alin. 4 Codul familiei, art. 63 Codul familiei, art. 64 alin. 2 Codul familiei, art. 111 C.proc.civ.

Pârâții Păunescu Carmen Natalia, Păunescu Ana Maria, Porfirescu Ioana (fostă Păunescu), Păunescu Andrei-Alexandru au depus la dosarul cauzei un înscris intitulat note de ședință prin care au arătat că aspectele intime legate de viața privată a defunctului Adrian Păunescu, respectiv legăturile sentimentale pe care acesta le-a avut pe parcursul vieții sale sunt elemente și situații strict legate de persoana acestuia, aspecte pe care pârâții nu le-au cunoscut. Pârâții au mai susținut că aspectele legate de tăgada paternității formulate de către reclamantă sunt chestiuni legate strict de viața acesteia și a familiei acesteia, asupra cărora pârâții nu se pot pronunța. În ceea ce privește capătul de cerere formulat de către reclamantă, privind constatarea calității de moștenitoare a defunctului Adrian Păunescu, pârâții au menționat că defunctul a decedat în data de 05.11.2010, iar până la data formulării acestor note de ședință, nu au efectuat formalitățile legale privind deschiderea și dezbaterrea procedurii succesorale.

La termenul din data de 01.06.2011, cauza a fost suspendată în temeiul art. 244 pct. 1 C.proc.civ. până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului nr. 52521/299/2010.

Reclamanta a depus la data de 20.06.2012 prin Serviciul Registratură, o cerere la dosarul cauzei prin care a solicitat redeschiderea judecării cauzei, având în vedere soluția dată în dosarul civil nr. 19346/301/2011 prin care a fost admisă cererea formulată de reclamanta Bîrlea Andreea-Mihaela și s-a constatat că defunctul Bîrlea Nicolae nu este tatăl biologic al reclamantei.

La termenul din 26.09.2012, instanța a încuviințat efectuarea în cauză a expertizei medico-legale-test ADN pentru a se stabili, pe baza probelor biologice ce se vor recolta de la reclamantă și de la pârâta Păunescu Ana-Maria, dacă defunctul Păunescu Adrian este sau nu tatăl biologic al reclamantei, încuviințând pentru reclamantă, prin aceeași încheiere, proba cu înscrisuri și proba testimonială cu doi martori.

Reclamanta a mai depus la dosarul cauzei, prin Serviciul Registratură, la data de 21.11.2012, note de concluzii prin care a solicitat instanței să admită acțiunea, să constate că defunctul Adrian Păunescu este tatăl biologic al reclamantei Bîrlea Andreea-Mihaela, să încuviințeze ca aceasta să poarte în viitor numele de Păunescu și să se dispună efectuarea cuvenitelor modificări în actul de naștere al reclamantei. Astfel, reclamanta, prin avocat, a învederat instanței faptul că mama reclamantei și defunctul Adrian Păunescu au avut o relație de cuplu în perioada prezumată de lege ca fiind ca concepțiunii, așa cum reiese din declarația martorului Condopol Vasile Dănuț, dar și din măririsirea pe care o face mama reclamantei în scrisoarea lăsată acesteia, coroborată cu declarația dată tot de către aceasta în fața notarului public prin care confirmă faptul că în perioada februarie 1967-iulie 1968 a fost separată de soțul ei și a locuit neîntrerupt în locuința mamei sale, întreținând o relație intimă exclusivă cu defunctul Adrian Păunescu. Reclamanta a mai arătat că refuzul pârâtei Ana-Maria Păunescu de a se prezenta în vederea efectuării expertizei medico-legale se consideră ca fiind o recunoaștere implicită a pretențiilor, fiind astfel reținută ca un început de dovadă a acțiunii. De asemenea, a mai susținut că pârâții nu au contestat pretenția acesteia, dimpotrivă, ei recunoscând-o implicit prin invitarea reclamantei la îndeplinirea dărilor de pomenire, dar și prin declarațiile extrajudiciare publice.

La dosarul cauzei au fost depuse următoarele înscrisuri în copii: certificatul de naștere al reclamantei (f. 9), certificat de căsătorie (f.10), carte de identitate reclamantă (f. 11), certificat de naștere Niculescu Gabriela-Rodica (f. 12), buletin de identitate Bîrlea Gabriela-Rodica (f. 13-16), certificat de naștere Bîrlea Diana-Sofia (f. 17), certificat de naștere Bîrlea Oana-Margareta (f. 18), certificat de căsătorie Bîrlea Nicolae și Bîrlea Sofia (f. 19), certificat de deces Bîrlea Nicolae (f. 20), declarație acceptare succesiune Bîrlea Andreea-Mihaela (f. 21), certificat de moștenitor testamentar (f. 22-23), certificat de deces Păunescu Adrian (f. 24), certificat registrul național de evidență a opțiunilor succesoriale (f. 25), adeverință Camera Notarilor Publici București, scrisoare olografă Bîrlea Gabriela-Rodica, declarație pe proprie răspundere Bîrlea Gabriela-Rodica, extras interviu Ana-Maria Păunescu, știri, extrase din ziare și publicații online care redau știrea legată de recunoașterea ca și membru al familiei din partea pârâților, înregistrări pe suport magnetic, CD, dovada prezentare INML din 08.10.2012, extras din registrul de deces. A fost atașată la dosarul cauzei și sentința civilă nr. 11190 din 20.06.2012 a Judecătorei Sectorului 3 București din dosarul nr. 19346/301/2011, având ca obiect tăgadă paternitate. De asemenea, la dosarul cauzei au fost atașate și declarațiile martorilor Condopol Vasile-Dănuț și Radu-Bîrlea Oana-Margareta.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Cererea de chemare în judecată a fost introdusă la data de 17.05.2011, reclamanta fiind născută la data de 14.07.1968 (așa cum reiese din certificatul de naștere de la fila 9 din dosar). În raport de modificările legislative, respectiv intrarea în vigoare a Noului Cod Civil la data de 01.10.2011, instanța reține că, potrivit art. 47

din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Codului Civil, tăgăduirea paternității, stabilirea filiației sau orice altă acțiune privitoare la filiație este supusă dispozițiilor Noului Cod Civil și produce efectele prevăzute de acesta, numai în cazul copiilor născuți după intrarea lui în vigoare. În speță, acțiunea este întemeiată pe prevederile art. 56, art. 59 alin. 1, art. 60 alin. 4 și art. 65 din Codul familiei, care se aflau în vigoare atât la data nașterii reclamantei, cât și la data introducerii prezentei acțiuni, prin urmare aceste prevederi legale sunt aplicabile în cauză.

Se stabilește în acest mod dreptul oricărei persoane de a-și cunoaște ascendența și legăturile de familie în situația copiilor născuți în afara căsătoriei, când ascendența este necunoscută sau nu corespunde realității. Pe fondul cauzei, instanța reține că pentru admiterea unei cereri de stabilire a paternității trebuie stabilite împrejurări neechivoce: nașterea copilului, legăturile intime dintre mama copilului și presupusul tată în perioada concepției acestuia și stabilirea în mod cert că bărbatul cu care a avut asemenea legături este tatăl copilului.

În ceea ce privește îndeplinirea primei condiții, instanța reține că s-a făcut dovada nașterii copilului prin certificatul de naștere al reclamantei seria NL nr. 1241111 din data de 23.10.2002, din care rezultă că reclamanta s-a născut la data de 14.07.1968, în certificat fiind trecut la rubrica „tatăl”, numitul Bîrlea Nicolae. Prin sentința civilă nr. 11190 din 20.06.2012 a Judecătoriei Sectorului 3 București din dosarul nr. 19346/301/2011, având ca obiect tăgădarea paternității, instanța a constatat că defunctul Bîrlea Nicolae nu este tatăl biologic al reclamantei, fapt stabilit cu putere de lucru judecat, rezultând astfel că un alt bărbat decât soțul mamei de la acea vreme este tatăl biologic al reclamantei.

Perioada concepției, potrivit dispozițiilor art. 61 din Codul familiei, este intervalul de timp legal cuprins între a trei suta zi și a o sută optzecea zi dinaintea nașterii copilului, acest termen calculându-se zi cu zi. În cauză, reclamanta s-a născut la data de 14.07.1968, deci perioada de concepție este cuprinsă în intervalul septembrie 1967-martie 1968. În raport de aceste date și din analiza probelor administrate la dosarul cauzei, instanța constată că mama reclamantei și soțul acesteia, numitul Bîrlea Nicolae au fost despărțiți în fapt din februarie 1967 și până după nașterea reclamantei, timp în care defunctul Adrian Păunescu și mama reclamantei au avut o relație intimă exclusivă, fiind de notorietate că cei doi formau un cuplu (așa cum reiese din declarația martorului Condopol Vasile Dănuț, dar și din înscrisul aparținând numitei Bîrlea Gabriel-Rodica prin care arată că era încă căsătorită cu Nicolae Bîrlea când a rămas însărcinată cu reclamanta, afirmând totodată că a locuit neîntrerupt în locuința mamei sale din str. Intr. Amzei, nr. 5 în perioada februarie 1967-iulie 1968).

Stabilirea cu certitudine că defunctul Adrian Păunescu este cel cu care mama reclamantei a avut relații intime și că acesta este tatăl reclamantei ar fi fost posibilă prin efectuarea expertizei medico-legale-test ADN.

Instanța a acordat termen pentru efectuarea acestei expertize, în acest sens punând în vedere pârâtei Ana-Maria Păunescu, fiica defunctului Adrian Păunescu, să se prezinte la INML Mina Minovici, pentru recoltarea probelor biologice necesare efectuării expertizei, însă aceasta nu s-a prezentat și nici nu a oferit vreo explicație privind neprezentarea. Prin urmare, instanța reține prezumția simplă de recunoaștere a paternității reclamantei față de defunctul Adrian Păunescu, prin atitudinea procesuală a pârâtei.

În plus, instanța reține că pârâții din prezenta cauză nu au contestat niciodată pretenția reclamantei, iar din declarația martorei, Radu-Bîrlea Oana-Margareta, coroborată cu imaginile de pe DVD-ul atașat la dosar, reiese că reclamanta a fost chemată de către familia Păunescu la parastasul de pomenire a defunctului Adrian Păunescu la doi ani de la dispariție.

Atât martora Radu-Bîrlea Oana-Margareta, cât și martorul Condopol Vasile Dănuț au afirmat că defunctul Adrian Păunescu a dorit să o recunoască pe

reclamanta Bîrlea Andreea-Mihaela ca fiind fiica sa, în acest sens fiind efectuate probe serologice în perioada în care reclamanta a locuit împreună cu defunctul Adrian Păunescu și familia acestuia în locuința lor, timp de 6 luni. Astfel, în anul 1982 au fost prelevate probe de sânge și au fost efectuate analize din care a reieșit că reclamanta este compatibilă cu defunctul Adrian Păunescu și nu cu tatăl său, Bîrlea Nicolae, care a fost trecut în certificatul de naștere ca fiind tatăl reclamantei. Deși defunctul Adrian Păunescu a dorit să o recunoască în mod oficial pe reclamantă ca fiind fiica sa, mama acesteia s-a opus, neputând fi astfel îndeplinite formalitățile pentru a fi operate modificări în certificatul de naștere în sensul schimbării numelui tatălui biologic pentru a corespunde realității.

Din probele depuse la dosarul cauzei rezultă că, cel puțin în familiile Păunescu și Bîrlea, era de notorietate faptul că defunctul Adrian Păunescu mai are o fiică, fapt care reiese din declarațiile martorilor Radu-Bîrlea Oana-Margareta și Condopol Vasile Dănuț. Astfel, tatăl defunctului Adrian Păunescu o vizita în mod regulat pe reclamantă, iar aceasta pleca împreună cu ceilalți copii ai defunctului, cu Cenaclul Flacăra. Chiar și după moartea defunctului, pârâții au afirmat în mod public, în diverse publicații, că nu se opun acțiunii introduse de către reclamantă, așteptând ca justiția să soluționeze această problemă.

Din analiza coroborată a declarațiilor martorilor cu împrejurările cuprinse în înscrisurile depuse la dosarul cauzei, cărora instanța le-a dat valoare probatorie, rezultă că în perioada de concepție a minorei între defunctul Adrian Păunescu și mama reclamantei au existat raporturi intime.

De altfel, această reținere nu a fost răsturnată de pârâți, aceștia nu au administrat probe în sens contrar.

Astfel, instanța pentru a putea stabili cu certitudine dacă defunctul Adrian Păunescu este sau nu tatăl reclamantei a încuviințat proba ADN, proba care deși a fost solicitată de reclamantă, profita și pârâților în apărare, în sensul că l-ar fi putut exclude de la paternitate pe defunctul Adrian Păunescu în situația în care ar fi susținut că acesta nu este tatăl reclamantei.

Proba serologică dispusă în cauză are caracterul unei probe obiective, cu forță doveditoare absolută, ea neputând fi combătută decât cu o altă probă de aceeași valoare.

În ceea ce privește administrarea acestei probe instanța reține poziția procesuală exprimată de pârâți prin neprezentare, instanța reținând că pârâta Păunescu Ana-Maria se prevalează de principiul disponibilității părților fiind astfel imposibil de administrat această probă în lipsa consimțământului liber consimțit al părților, așa cum s-a reținut și mai sus.

Însă, prin acest refuz de participare la administrarea probei cu expertiză medico legală, se întărește situația reținută de instanță în considerentele expuse mai sus, pârâții neputând invoca netemeinicia acesteia atâta timp cât din cauza lor nu s-a putut realiza expertiza medico legală, probă cu valoare probatorie absolută.

De asemenea, instanța reține că principiul disponibilității părților, care se circumscrie unui drept constituțional, respectiv drept fundamental al acelei persoane, nu poate fi opus unei alte persoane. Deși în cauza de față nu este vorba despre un minor, reclamanta fiind majoră, instanța va avea totuși în vedere jurisprudența Curții Europene a drepturilor omului, care a statuat în hotărârea Mikulic c. Croației din 07.02.2002 că interesul minorului este primordial, cu atât mai mult cu cât este vorba de stabilirea filiației acestuia, a propriei identități, aceasta neputând fi lăsată la latitudinea presupusului tată, aceea de a se prezenta sau nu la administrarea probelor. În speță, reclamantei nu îi poate fi refuzat dreptul de a-și stabili identitatea din cauza refuzului pârâtei de a se prezenta la INML în vederea efectuării expertizei medico-legale. Totodată, prin hotărârea CEDO în cauza A.M.M. contra României din 2012 s-a statuat că refuzul prezumtivului tată de a participa la administrarea probelor științifice, poate constitui un început de dovadă care să se coroboreze cu alte probe.

În consecință, din declarațiile martorilor care se coroborează cu prezumțiile ce s-au născut din refuzul pârâtei de a se prezenta la administrarea probelor, instanța va admite acțiunea astfel cum a fost formulată.

Ca urmare, instanța a dat valoare probatorie declarației martorilor reclamantei, în lipsa unei probe contrare, având în vedere că aceștia au constatat nemijlocit existența raporturilor intime între pârât și mama minorei, în perioada februarie 1967-iulie 1968, perioadă ce se circumscrie din punct de vedere legal în perioada de concepție a reclamantei (art. 61 Cod. Fam. - între a trei sute și a o sută optzeci zi dinaintea nașterii).

În consecință, va constata că defunctul Adrian Păunescu este tatăl reclamantei Bîrlea Andreea-Mihaela și va dispune efectuarea cuvenitelor mențiuni în registrul de nașteri a primăriei sectorului 1 București, cu consecința eliberării unui nou certificat de naștere, în sensul că la rubrica numele și prenumele tatălui din certificatul de naștere al reclamantei, urmează a fi menționate numele și prenumele defunctului, respectiv Păunescu Adrian.

În ceea ce privește capătul de cerere referitor la purtarea de către reclamantă a numelui de „Păunescu”, instanța constată că prin sentința civilă nr. 11190/20.06.2012, Judecătoria Sectorului 3 București a constatat că defunctul Bîrlea Nicolae nu este tatăl biologic la reclamantei. Prin urmare a fost răsturnată prezumția de paternitate în privința soțului mamei de la data nașterii reclamantei, aceasta având astfel situația unui copil din afara căsătoriei, având filiația stabilită doar față de mamă.

Având în vedere cele reținute deja mai sus de către instanță, precum și soluția ce urmează să se pronunțe în prezenta cauză, în sensul stabilirii filiației reclamantei față de defunctul Adrian Păunescu, în acord cu prevederile art. 64 alin. 2 Codul familiei, instanța judecătorească va putea da încuviințare reclamantei să poarte numele părintelui față de care și-a stabilit ulterior paternitatea.

Prin urmare, instanța consideră că stabilirea filiației reclamantei și față de tată, trebuie să se reflecte și în posibilitatea ca aceasta să poarte numele de familie al tatălui, ca o expresie a legăturilor stabilite între cei doi, în virtutea legii. Așadar urmează a încuviința cererea reclamantei de a purta numele de familie al tatălui, respectiv acela de „Păunescu”.

Față de capătul de cerere al reclamantei privind stabilirea calității de moștenitoare a defunctului Adrian Păunescu, decedat la 05.11.2010, instanța va lua act de renunțarea de către reclamantă la judecarea acestuia.

Totodată, instanța va lua act de renunțarea reclamantei la capătul de cerere privind cheltuielile de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea principală formulată de reclamanta **BÎRLEA ANDREEA-MIHAELA**, cu domiciliul în București... în contradictoriu cu paratii **CARMEN PĂUNESCU, ANA-MARIA PĂUNESCU, IOANA PĂUNESCU** și **ANDREI PĂUNESCU**, toți cu domiciliul în București... și autoritatea tutelară **PRIMARIA SECTOR 1 BUCUREȘTI**, cu sediul în București, Sos.București-Ploiești, nr.9-13, sector 1.

Constata ca defunctul Adrian Păunescu, decedat la data de 05.11.2010 este tatăl biologic al reclamantei.

Dispune efectuarea cuvenitelor mențiuni în Registrul de Stare Civilă al Primăriei sectorului 1 București, în sensul că la rubrica numele și prenumele tatălui, din certificatul de naștere al reclamantei, vor fi menționate numele și prenumele

defunctului, iar la numele de familie al reclamantei va fi mentionat numele de familie al defunctului „Păunescu”.

Dispune emiterea unui nou certificat de nastere pentru reclamanta, cu aceste mentiuni.

la act de renuntare la judecata a reclamantei, la capatul de cerere privind stabilirea calitatii de mostenitoare a defunctului Adrian Păunescu, decedat la data de 05.11.2010.

la act ca nu se solicita cheltuieli de judecata.

Fara drept de apel pe cererea de renuntare la judecata.

Cu drept de apel în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi , 28.11.2012.

PREȘEDINTE

GREFIER

WWW.JURI.RO